

Arrest

nr. 249 022 van 15 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2021 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. ROGGHE en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse staatsburger te zijn van Koerdische origine. U werd geboren op 7 oktober 1992 in Erbil (Koerdistan). In 2016 begon u te werken als taxichauffeur in de stad Erbil. Begin 2017 ontmoette u op deze manier een meisje genaamd S.. Zij was de dochter van het stamhoofd van de machtige Hanareyi-stam, die nauwe banden heeft met de Koerdische Democratische Partij Irak (KDP). Nadat zij tevreden was van uw taxidiensten, vroeg zij u nummer en nam u als haar vaste taxichauffeur. Na enkele maanden bood zij aan om samen een koffie te drinken op café, alwaar jullie afspraken om een relatie te startten. Omdat u vreesde dat haar familie niet akkoord zou gaan met de relatie besloten jullie om de relatie geheim te houden. Jullie gingen één keer wandelen buiten de stad, waarbij u voor de zekerheid ook uw broer en zus meenam, zodat voorbijgangers niet zouden kunnen vermoeden dat u en

S. een relatie hadden. Tijdens jullie wandeling namen jullie verschillende foto's en S. stuurde u ook een paar foto's van haarzelf.

Rond juli 2017 ontdekten de broers van S. jullie relatie terwijl ze S. telefoon controleerden. S. werd met geweld gedwongen om u te bellen en u te vragen om langs te komen. Toen u bij S. aankwam, werd u omsingeld door vijf of zes gewapende mannen die u dwongen om het huis binnen te gaan. Daar werd u geslagen en mishandeld, en moest u beloven dat u nooit meer contact zou zoeken met S.. Ongeveer vijftien dagen later werd u gebeld door een onbekende nummer. Toen u opnam bleek het S. te zijn die u uitlegde dat ze gedwongen was geweest om u in de val te lokken. Enkele dagen later besloten jullie opnieuw in het geheim af te spreken. Terwijl jullie in de auto zaten, merkte u echter dat jullie gevolgd werden door de auto van één van de broers van S.. U zette S. af in het centrum van Erbil en kon de achtervolger afschudden. Diezelfde avond belde S. u om te zeggen dat u moest vluchten omdat haar familie u wilde vermoorden. U dook onder bij een paar vrienden aan de andere kant van Erbil. Terwijl u bij uw vrienden woonde, kwam de Asayesh (de veiligheidsdienst van de KDP) bij u thuis langs met een arrestatiebevel. Enkele dagen later kwamen zij opnieuw, ditmaal met een huiszoekingsbevel van een rechter. U besloot om Irak definitief te verlaten.

In het eindejaar van 2017 reisde u met het vliegtuig naar Turkije. Vanuit Turkije reisde u illegaal via de Balkanroute tot in België, al waar u aankwam in januari 2019. U diende een verzoek in tot internationale bescherming bij de bevoegde asielautoriteiten op 31 januari 2019. Ter staving van uw asielmotieven legt u een foto neer van het arrestatiebevel van de Asayesh, een foto van het huiszoekingsbevel en een reeks foto's van uzelf en van S..

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. U vreest bij terugkeer naar Irak om gedood te worden door de familie en stam van uw vriendin S.. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel omwille van de volgende redenen.

Vooreerst kunnen er reeds vraagtekens gezet worden bij uw relatie met S.. Uzelf zegt dat u een relatie had van ongeveer januari tot september 2017, oftewel minstens negen maanden (CGVS p.9-10). In die periode zag u haar zeer vaak, u vervoerde haar immers één of twee keer per week (CGVS p.12). De bewering dat jullie elkaar maandenlang frequent zagen en een liefdesrelatie hadden, valt echter moeilijk te rijmen met het gebrek aan informatie dat u omtrent uw vriendin kunt geven. Zo kent u niet eens haar leeftijd (CGVS p.10), weet u niet eens of ze werkte of niet (CGVS p.10), kent u niet haar exacte aantal broers en zussen (CGVS p.10), noch de namen van de zussen (CGVS p.10), en weet u niet of uw vriendin sociale media gebruikt zoals Facebook en Instagram (CGVS p.11). Het feit dat u deze basisinformatie niet kent van uw eigen vriendin, roept reeds sterke twijfels op over de waarachtigheid van haar bestaan en jullie liefdesrelatie.

Voorts wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aangetast door de verschillende tegenstrijdigheden en incoherenties tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen bij het CGVS. Nochtans werd u aan het begin van uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS gevraagd of al uw verklaringen bij de DVZ correct genoteerd werden, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS p.3). Evenwel dient er te worden vastgesteld dat uw verhaal bij de DVZ zo verschillend is van uw verhaal bij het CGVS, dat er nauwelijks nog ernstig geloof kan worden gehecht aan beiden. Zo vertelt u bij de DVZ dat toen u de tweede keer met S. afsprak, dat jullie samen op straat gingen wandelen toen jullie gezien werden door haar broer S. B. die op dat moment niets durfde te zeggen maar achteraf S. bedreigde met een pistool en haar dwong om u te bellen en in de val te lokken (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat S. gedwongen werd u te bellen en in de val te lokken, nadat haar broers haar gsm hadden gecontroleerd en vóór het incident met S. B. (CGVS p.8-9).

Er dient hierbij vastgesteld te worden dat niet alleen de volgorde van de vervolgingsfeiten is veranderd, maar ook de inhoud. Bij het CGVS vertelt u immers niets over het feit dat u ging wandelen met S. en dan toevallig gezien werd door haar broer, maar wel dat u in uw taxi aan het rijden was met S. toen u merkte dat u al een hele tijd achtervolgd werd door de auto van haar broer S. B. (CGVS p.9; p.15-16). Geconfronteerd met het feit dat u iets totaal anders vertelde bij de DVZ, zegt u dat u bij de DVZ bedoelde dat u aan het wandelen was door rondjes te rijden met S. in de buurt aan het park, maar dat u niet bedoelde dat u aan het wandelen was te voet (CGVS p.16). Deze uitleg is echter geenszins in staat de twee totaal verschillende versies van uw verhaal met elkaar te verzoenen. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw hele asielrelaas onderuit gehaald.

Naast bovenstaande belangrijke tegenstrijdigheden, zijn er ook nog verschillende kleinere, doch niet onbelangrijke incoherenties in uw verhaal. Zo vertelt u bij de DVZ dat uw relatie met S. begon nadat u haar uitnodigde om samen een koffie te drinken (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst). Bij het CGVS benadrukt u echter dat S. diegene was die het initiatief nam om samen een koffie te drinken en dat zij u trakteerde (CGVS p.8; p.12). Geconfronteerd met uw initiële verklaring, antwoordt u dat het wel degelijk S. was die u uitnodigde en niet omgekeerd, en dat het waarschijnlijk verkeerd genoteerd werd bij de DVZ (CGVS p.12). Opnieuw dient hierbij opgemerkt te worden dat u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud de gelegenheid werd gegeven om eventueel verkeerd genoteerde verklaringen bij DVZ te verbeteren, hetgeen u nagelaten heeft te doen. Bijgevolg is uw uitleg niet in staat om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Voorts verklaarde u bij de DVZ ook dat toen u en S. gingen wandelen met uw broer en zus, dat jullie gingen wandelen in de stad Ranya (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat jullie gingen wandelen in het eerste beste park buiten de stad Erbil (CGVS p.16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, zegt u: "ik zei toch dat we buiten de stad gingen wandelen" (CGVS p.16). Een wandeling in de stad Ranya is echter geenszins hetzelfde als een wandeling in een park buiten de stad Erbil. Bijgevolg slaagt u er opnieuw niet in om een logische uitleg te geven voor uw tegenstrijdige verklaringen. Tot slot bent u ook nog eens tegenstrijdig over de plaats waar u zich bevond op het moment dat u vernam dat de Asayesh bij uw thuis langskwam met een arrestatiebevel en enkele dagen later met een huiszoekingsbevel. Bij de DVZ verklaart u dat u Irak al ontvlucht was op dat moment, en dat u zich in Istanbul bevond (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst). Bij het CGVS zegt u dan weer dat u Irak nog niet ontvlucht was, maar op dat moment wel al ondergedoken was bij een vriend in een ander deel van Erbil (CGVS p.10; p.16-17). Alle bovenstaande tegenstrijdigheden zorgen er voor dat geen ernstig geloof meer kan worden gehecht aan uw asielrelaas en dus ook niet aan uw individuele vrees vervolgd te worden omwille van uw relatie met een meisje van de Hanareyi stam. Deze feiten kunnen bijgevolg niet leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U kent geen andere problemen in Irak.

U legt ook geen documenten neer die bovenstaande conclusie kunnen wijzigen. De reeks foto's van uzelf en van S. tonen enkel uzelf en nog enkele andere jongeren die selfies nemen, maar geven geen enkel uitsluitsel over de identiteit van de andere mensen op de foto, noch over de context van deze foto's. De foto's van het arrestatiebevel van de Asayesh en van het huiszoekingsbevel hebben een zeer geringe bewijswaarde. Ten eerste is de datum op het arrestatiebevel van de Asayesh zichtbaar handmatig aangepast, waarbij het jaartal 2019 veranderd werd in 2017. Bovendien zijn voornoemde documenten erg gemakkelijk na te maken en te vervalsen (zie COI Focus Irak: Corruptie en documentfraude) waardoor hun bewijswaarde verwaarloosbaar wordt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Irak van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden.

UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olie-productie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019**) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt niet aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. U legt ook geen documenten neer die bovenstaande conclusie zouden kunnen weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. In het enig middel worden de volgende schendingen ingeroepen: "Schending van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen [verder: Vreemdelingenwet], artikel 1 van het verdrag van Genève van 28.07.1951 betreffende de status van Vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht".

Verzoeker betwist de grieven van het CGVS en voert verweer als volgt:

"De raadsman van Verzoeker wenst erop te wijzen dat het bijna onmogelijk is een tolk in Koerdisch Sorani te vinden. In badini is het mogelijk maar uiterst ingewikkeld in Sorani. In casu is het een landgenoot die het Nederlands een beetje begrijpt die als vertaler is opgetreden met alle moeilijkheden als gevolg ervan in verband met de nuances en zekerheid van de antwoorden...

Verzoeker bevestigt zijn verhoor bij het CGVS. De chronologie en de feiten zijn juist.

Deze opgenomen in de samenvatting van het vragenformulier opgemaakt bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn onjuist.

Verzoeker had geen kopie van zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontvangen en heeft de precieze inhoud ervan niet kunnen nagaan.

Op de uitnodiging iets te gaan drinken is het S. die heeft uitgenodigd, niet Verzoeker.

Toch heeft hij de rekening betaald. De verwarring over wie de andere heeft uitgenodigd komt misschien vandaan.

Over het feit dat Verzoeker op de hoogte van weinig informatie over de activiteiten van S. is, weet Verzoeker dat zij niet hoefde te werken omdat zij van een rijke en invloedrijke familie kwam. Verzoeker heeft de door hem gekende namen van broers en zussen van S. gegeven.

Over de plaats waar hij was bij de kennisgeving van het bevel van de rechter ging het om Turkije. Hij had het land verlaten."

2.2. Middels een aanvullende nota van 25 januari 2021 brengt verweerder nieuwe elementen ter kennis. Het betreft een update inzake de veiligheidssituatie in Irak en de Koerdische Autonome Regio.

Beoordeling

3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoeker verwijst naar moeilijkheden om een tolk Koerdisch Sorani te vinden. Verzoeker brengt te dezen echter geen begin van bewijs bij. Verzoeker onderbouwt evenmin concreet op welke wijze dit een weerslag heeft gehad op de motivering van de bestreden beslissing of de inhoud van het verzoekschrift.

6. Verzoekers relaas is gebaseerd op de problemen ingevolge de relatie met S.. Omtrent deze jongedame stelt de bestreden beslissing:

“Vooreerst kunnen er reeds vraagtekens gezet worden bij uw relatie met S.. Uzelf zegt dat u een relatie had van ongeveer januari tot september 2017, oftewel minstens negen maanden (CGVS p.9-10). In die periode zag u haar zeer vaak, u vervoerde haar immers één of twee keer per week (CGVS p.12). De bewering dat jullie elkaar maandenlang frequent zagen en een liefdesrelatie hadden, valt echter moeilijk te rijmen met het gebrek aan informatie dat u omtrent uw vriendin kunt geven. Zo kent u niet eens haar leeftijd (CGVS p.10), weet u niet eens of ze werkte of niet (CGVS p.10), kent u niet haar exacte aantal broers en zussen (CGVS p.10), noch de namen van de zussen (CGVS p.10), en weet u niet of uw vriendin sociale media gebruikt zoals Facebook en Instagram (CGVS p.11). Het feit dat u deze basisinformatie niet kent van uw eigen vriendin, roept reeds sterke twijfels op over de waarachtigheid van haar bestaan en jullie liefdesrelatie.”

Verzoekers verweer dat hij weet *“dat zij niet hoefde te werken omdat zij van een rijke en invloedrijke familie kwam”* kan bezwaarlijk aangenomen worden als een nuttig verweer omtrent de vastgestelde onwetendheden inzake de persoon van zijn vermeende geliefde. Hetzelfde geldt voor de door hem gegeven – maar in het verzoekschrift niet vermeldde – namen van ‘broers en zussen’ van S.. De vastgestelde onwetendheid inzake essentiële elementen van S. persoon en dagelijks leven betreft een manifeste indicatie voor verzoekers ongelooftwaardigheid.

7. De loutere bevestiging dat de chronologie en de feiten, zoals afgelegd bij verweerder *“juist”* zijn, kan niet aangenomen worden als ontkrachting van de motivering waaruit de tegenstrijdigheid blijkt van zijn verklaringen bij verweerder en de DVZ.

De navolgende motivering vindt steun in het administratief dossier en de Raad sluit zich aldus aan bij de motivering die luidt:

“Voorts wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aangetast door de verschillende tegenstrijdigheden en incoherenties tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen bij het CGVS. Nochtans werd u aan het begin van uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS gevraagd of al uw verklaringen bij de DVZ correct genoteerd werden, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS p.3). Evenwel dient er te worden vastgesteld dat uw verhaal bij de DVZ zo verschillend is van uw verhaal bij het CGVS, dat er nauwelijks nog ernstig geloof kan worden gehecht aan beiden. Zo vertelt u bij de DVZ dat toen u de tweede keer met S. afsprak, dat jullie samen op straat gingen wandelen toen jullie gezien werden door haar broer S. B. die op dat moment niets durfde te zeggen maar achteraf S. bedreigde met een pistool en haar dwong om u te bellen en in de val te lokken (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat S. gedwongen werd u te bellen en in de val te lokken, nadat haar broers haar gsm hadden gecontroleerd en vóór het incident met S. B. (CGVS p.8-9). Er dient hierbij vastgesteld te worden dat niet alleen de volgorde van de vervolgingsfeiten is veranderd, maar ook de inhoud. Bij het CGVS vertelt u immers niets over het feit dat u ging wandelen met S. en dan toevallig gezien werd door haar broer, maar wel dat u in uw taxi aan het rijden was met S. toen u merkte dat u al een hele tijd achtervolgd werd door de auto van haar broer S.B. (CGVS p.9; p.15-16). Geconfronteerd met het feit dat u iets totaal anders vertelde bij de DVZ, zegt u dat u bij de DVZ bedoelde dat u aan het wandelen was door rondjes te rijden met S. in de buurt aan het park, maar dat u niet bedoelde dat u aan het wandelen was te voet (CGVS p.16). Deze uitleg is echter geenszins in staat de twee totaal verschillende versies van uw verhaal met elkaar te verzoenen. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw hele asielrelaas onderuit gehaald.

Naast bovenstaande belangrijke tegenstrijdigheden, zijn er ook nog verschillende kleinere, doch niet onbelangrijke incoherenties in uw verhaal. Zo vertelt u bij de DVZ dat uw relatie met S. begon nadat u haar uitnodigde om samen een koffie te drinken (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst). Bij het CGVS benadrukt u echter dat S. diegene was die het initiatief nam om samen een koffie te drinken en dat zij u trakteerde (CGVS p.8; p.12). Geconfronteerd met uw initiële verklaring, antwoordt u dat het wel degelijk S. was die u uitnodigde en niet omgekeerd, en dat het waarschijnlijk verkeerd genoteerd werd bij de DVZ (CGVS p.12). Opnieuw dient hierbij opgemerkt te worden dat u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud de gelegenheid werd gegeven om eventueel verkeerd genoteerde verklaringen bij DVZ te verbeteren, hetgeen u nagelaten heeft te doen. Bijgevolg is uw uitleg niet in staat om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Voorts verklaarde u bij de DVZ ook dat toen u en S. gingen wandelen met uw broer en zus, dat jullie gingen wandelen in de stad Ranya (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat jullie gingen wandelen in het eerste beste park buiten de stad Erbil (CGVS p.16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, zegt u: “ik zei toch dat we buiten de stad gingen wandelen” (CGVS p.16). Een wandeling in de stad Ranya is echter geenszins hetzelfde als een wandeling in een park buiten de stad Erbil. Bijgevolg slaagt u er opnieuw niet in om een logische uitleg te geven voor uw tegenstrijdige verklaringen. Tot slot bent u ook nog eens tegenstrijdig over de plaats waar u zich bevond op het moment dat u vernam dat de Asayesh bij uw thuis langskwam met een arrestatiebevel en enkele dagen later met een huiszoekingsbevel. Bij de DVZ verklaart u dat u Irak al ontvlucht was op dat moment, en dat u zich in Istanbul bevond (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst). Bij het CGVS zegt u dan weer dat u Irak nog niet ontvlucht was, maar op dat moment wel al ondergedoken was bij een vriend in een ander deel van Erbil (CGVS p.10; p.16-17). Alle bovenstaande tegenstrijdigheden zorgen er voor dat geen ernstig geloof meer kan worden gehecht aan uw asielrelaas en dus ook niet aan uw individuele vrees vervolgd te worden omwille van uw relatie met een meisje van de Hanareyi stam. Deze feiten kunnen bijgevolg niet leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U kent geen andere problemen in Irak.”

Het verweer dat hij geen kopie van het gehoor bij de DVZ heeft ontvangen is niet dienstig aangezien zijn verklaringen hem werden voorgelezen en hij zich hiermee akkoord verklaarde. Daarenboven blijven zijn verklaringen hoe dan ook bestaan als element ter ondersteuning van zijn relaas.

8. De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt, de aanvullende nota van verweerder mee in acht genomen, evenmin een element aan ter ontkrachting van de omstandige motivering inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS